

R. Mycielska

Łęzkowice, pow. Bochnia

Informator Archeologiczny : badania 2, 186-187

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

padku grobu nr 4, gdzie kolisty bruk z dużych otoczków przykrywał jamę grobową.

W centrum stanowiska, w najwyższym punkcie wydmy, natrafiono poza dwoma grobami jamowymi, na dużą /1,5 x 0,8 m/ prostokątną jamę sięgającą do głęb. 160 cm, zawierającą dużą ilość węgla drzewnych, popiołu i silnie przepalanej ziemi oraz około 4 kg ceramiki i niewielkie ilości spalonych kości ludzkich. Wśród ceramiki były fragmenty czernionej szerokootworowej wazy dwustożkowej, o wyodrębnionym dnie i brzegu wychylonym na zewnątrz. Większość ceramiki była przepalona. W obrębie jamy znaleziono okucie pasa oraz fibulę żelazną, z prostokątnym kabłąkiem, wysoką nóżką i grzebieniem na główce.

Na podstawie fibuli i wstępnej analizy ceramiki chronologicznie stanowiska można określić na początek III wieku n.e. Trudno na razie określić okres trwania cmentarzyska, również niewielka ilość luźnego materiału kultury trzcinieckiej /charakterystyczne brzegi, fragm. naczyń sitowatych/ nie pozwala na ustalenie charakteru stanowiska tej kultury.

ŁĘŻKOWICE, pow. Bochnia

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie

Badania prowadziła mgr R. Mycielska. Finansował WKZ w Krakowie i Muzeum Archeologiczne w Krakowie. Drugi sezon badań. Osada z późnego okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko znajduje się na niewielkim wzniesieniu drugiej terasy Raby na jej lewym brzegu. Przebadano teren o powierzch-

ni prawie 3 arów. W trakcie badań pod 20 cm warstwą ziemi ornej natrafiono na warstwę kulturową zalegającą do głębokości 40 cm, bogatą w ceramikę i grudki polepy. Poniżej na głęb. ok. 40 cm występował calec, na którego tle rysowało się 10 kolistych lub owalnych zaciemnień o średnicy od ok. 1 m do 2 m. Były to niegłębokie jamy sięgające przeważnie do ok. 90 cm, których wypełniska stanowiła ziemia zawierająca drobne grudki polepy, trochę ceramiki, niekiedy węgielki drzewne. Były to przypuszczalnie jamy typu gospodarczego, wśród których na wyróżnienie zasługuje dużych rozmiarów jama nr 54 /2,20 x 1,70 m/. W wypełnisku tej jamy znajdowała się duża ilość materiału ceramicznego, wiele było może przepalonych kamieni oraz drobne fragmenty kości zwierzęcych.

Największą ilość zabytków na tym stanowisku stanowi ceramika. Procentowo najliczniejsze są fragmenty dużych naczyń zasobowych z późnego okresu rzymskiego. Znalezione także fragment naczynia grafitowego. Ponadto znaleziono szereg drobnych ułamków przedmiotów żelaznych, wśród nich fragment żelaznego noża.

W odległości około 30 m na północ od omawianej osady natrafiono na jamę kultury lendzielskiej.

ŁYSA GÓRA, pow. Bodzentyn
/Góry Świętokrzyskie/

patrz wczesne średniowiecze

MACHÓW, pow. Tarnobrzeg

patrz epoka brązu